

قنات قاسم آباد (همدان)، دریچه‌ایی به معماری زیرزمینی

احمد نژاد ابراهیمی^۱، امیرحسین فرشچیان^۲، حسین قاسمی^۳

۱- استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

۲- دانشجوی دکتری تخصصی معماری اسلامی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه ایرانمهر قزوون

h.gh9117004@gmail.com

چکیده

قنات‌های بسیاری در شهرهای مختلف کشور وجود دارد که سالیان متعدد نیازهای آب شرب و یا بخش کشاورزی را برای مردم برطرف ساخته اند. در سالهای اخیر و به مرور زمان این هنر ارزشمند ایرانی با بی توجهی در حفظ و نگهداری واستفاده مجدد روپرورد شده است. قنات‌ها اگر چه زندگی را برای این سرزمین به ارمغان آورددند اما با استفاده بیش از حد و بهره برداری غیر اصولی و عدم مدیریت و همچنین کم آبی های مکرر در سالهای اخیر بازسازی و عدم رسیدگی، قنات‌ها را به فراموشی نهاده و این هنر و میراث گرانبهای گذشتگان در سالهای اخیر روبه افول و ویرانی رفته است. برخی از قنات‌ها از نظر موقعیت جغرافیایی در اطراف شهرها و روستاها قرار دارند و میتوان با استفاده از پتانسیل آنها و با توجه به ویژگیهای ساختاری و مکانیزم های هدایت جمعیتی و کنترل شهری از آنها استفاده های قابل ملاحظه ای نمود. رشد و گسترش گردشگری با هدف شناساندن فرهنگ و هنر مهندسی نیاکان دارای اهمیت بسزایی میباشد. قنات قاسم آباد به عنوان یکی از عوامل جذب گردشگر می‌تواند با به کارگیری معماری سنتی و با اهداف توسعه ای درجهٔ افزایش فرصت های درآمدی و ارتقای کیفیت زندگی اهالی بومی گام اساسی برداشت و از رشد معضلات مختلف اجتماعی جلوگیری نماید. این نوشتار در پی تأکید بر ضرورت و توجه به حفظ و احیای قنات و بالاخص قنات قاسم آباد و همچنین توجه به اکوتوریسم، معماری بومی و توسعه ای پایدار در روستایی قاسم آباد و شهر همدان با قدمت چند هزار ساله در جهت رشد و گسترش زمین گردشگری و ایجاد سکونتگاه های غیررسمی میباشد که نیازمند تحلیل، تفسیر و تبیین ساختار ویژه و علل پیدایش این فنون مهندسی باستانی و استفاده ای بهینه از پتانسیل های جانبی در راستای تقلیل مشکلات اداری و نهایتاً به ارائه راهبرده هایی برای بهرمندی اقتصادی اهالی در جهت ارتقای کیفیت زندگی در آنها خواهد گردید. بازشناسی موارد مذکور از طریق بیان چارچوبهای نظری، فنی و تجربی معماری بومی و سکونتگاه های غیررسمی، تبیین نقشه توسعه ای پایدار و رشد سرانه درآمدی در قالب راهبردهای اقتصادی و راهبردهای حوزه گردشگری و شناخت بیشتر قنات روستایی قاسم آباد صورت گرفته است.

واژگان کلیدی : قنات (کاریز)، قاسم آباد ، گردشگری ، توسعه ای پایدار ، معماری ، سکونتگاه های غیررسمی

مقدمه

روستای قاسم آباد

قاسم آباد نام روستای آبادی است در شمال شرقی شهر همدان که امروزه به خاطر گسترش شهر و ایجاد شهرک مدنی در جوار آن تقریباً جزئی از شهر همدان محسوب می شود و با مرکز شهر کمتر از ۵ کیلومتر فاصله دارد. این روستا در دهستان هگمتانه بخش مرکزی همدان قرار گرفته و در حدود شش هزار نفر جمعیت دارد. زبان این روستا ترکی می باشد.

وجه تسمیه

نام روستایی قاسم آباد برگرفته از امامزاده ای است که در این روستا مدفون است. اگرچه برای نخستین بار به نام قاسم آباد در قرن ششم و در کتاب راحه الصدور و آیه السرور راوندی اشاره گردیده اما باتوجه به قدمت یکجانشینی در منطقه همدان به نظر می‌رسد قاسم آباد روستایی بسیار قدیمیتر باشد که در ابتدا نامی دیگر داشته است اما بعدها با سکونت یا رحلت سید بزرگواری با نام قاسم در این روستا تغییر اسم داده به قاسم آباد معروف گردیده است. به گفته مرحوم عندلیب زاده ائمه جماعت معاصر همدان، این امامزاده باید مزار قاسم بن محمد بن حسن بن زید بن حسن مجتبی) ع (باشد، که البته براساس منابع تاریخ صحیح نیست. و با توجه به اینکه از قرن سوم هجری سادات علوی حسنی شروع به مهاجرت به سمت عراق عجم نموده اند و در شهر همدان دارای مال و مکنت و جاه و عزت و ریاست بودند بیشک نام قاسم آباد از همان زمان بوده است.

برای نخستین بار در کتاب راحه الصدور راوندی از قاسم آباد نام برده شده است. راوندی به هنگام ذکر حوادث سال ۵۹۰ ه.ق و آمدن سلطان تکش خوارزمشاه به همدان می‌نویسد: خوارزمشاه چهارم ماه رجب سنّة تسعين و خمس مایه با عراقیان بدار الملک همدان رسید و بر تخت نشست و عراقیان را خوار و خاکسوار داشت و شمشیرهاشان بازگشود و مالهای عراق به کلی برداشت و اثر آبادانی نگذاشت و لشکر از دیه ها خاک برگرفتند و در میان دیزج و قاسم آباد کوشکی بنا فرمود و به یک ماه به پرداخت و امرا نقل عمارت کوشکها کردند و هر کس کوشکی ساختند، او به عظمتی عظیم در آن کوشک بار داد) راوندی، ۳۷۵). بعد از آن مستوفی در قرن هشتم به هنگام ذکر مناطق همدان از قاسم آباد به عنوان یکی از روستاهای مهم منطقه فربیوار/فراوار نام می‌برد: فربیوار در حوالی شهرست تا دو فرسنگی، ۷۵ پاره ده است و شهرستانه، لالجین، فخرآباد، قاسم آباد و کوشک باغ معظم قرای آن(مستوفی، ۸۰: ۱۳۳۶). نام روستایی قاسم آباد همچنین در قرن یازدهم و در اواخر عصر صفویه و در میان منابع عثمانی به چشم می‌خورد.

فربیوار / فراوار

فربیوار نام داشت شمالی و مجاور شهر همدان بوده که روستایی قاسم آباد جزء آن محسوب می‌گردیده است. فراوار / فرابار/فراوار، مرکب از فرا به معنی فرا یا بیرون و وار/بار به معنی محل و منطقه و اشاره به مکان و جایگاه است. (کسری ۱۳۳۵: ۵۱) در مجموع به معنی فرای شهر/بیرون شهر/پیرامون شهر و حومه شهر می‌باشد. این نام در قرن معاصر به حومه معروف گردیده و در تقسیمان عصر پهلوی بنا نام حومه نام بردشده است. (مسعود کیهان، جغرافیای مفصل ج ۱) دور از نظر نیست که پیرن/پیرهن که نام زمین های شمال همدان و اطراف روستای قاسم آباد در حوالی ترمینال جدید التاسیس همدان است بازمانده همان نام فربیوار/پربیوار /پراوار باشد.

برای اولین بار نام فراوار در کتاب ابن فقيه ذکر گردیده است وی به هنگام نام بردن از روستا (بخش) های همدان که بیست و چهار بخش بوده است منطقه فراوار را نیز نام می‌برد. دیگر مناطق بدین قرار بوده است: همدان، قهباشه(کوهپایه)، ازارمچ، شنسار/سفسان، شراه العلیا، شراه المیانج، اسفیدجان، قجر و نجرز، انانجر(اناجرد)، ارغیر، مغازه، اجم، اعلم، ازناره، سیمین رود، سردرود، مهروان، اسفندآباد، کوزردره، ساوه، نسا، سلقان رود و خرقان.

سپس راوندی مویدالدین از ری رنجور آمده بود عارضه بروی دراز شد و به فراوار همدان غره ماه شعبان از دنیا رحیل کرد. (۳۸۱ معروف به ابن قصاب)

در قرن هشتم حمدالله مستوفی از فربیوار نام می‌برد وی می‌نویسد: اول فربیوار در حوالی شهرست تا دو فرسنگی، ۷۵ پاره ده است و شهرستانه، لالجین، فخرآباد، قاسم آباد و کوشک باغ معظم قرای آن..ص ۸۰

نام فراوار تا بعد از صفویه نیز کاربرد داشت در اسنادی که در قرن هجدهم توسط عثمانی ها تحریر شده فربیوار یکی از شانزده منطقه همدان بوده است. توی، سرکان، نهادوند، هرسین، ملایر، هزل، همدان، کوهپایه، فراوار، سیمین رود، اثاره مرخ، ازناره، سردرود، مهربان، اسفندآباد، ماوشانرود.

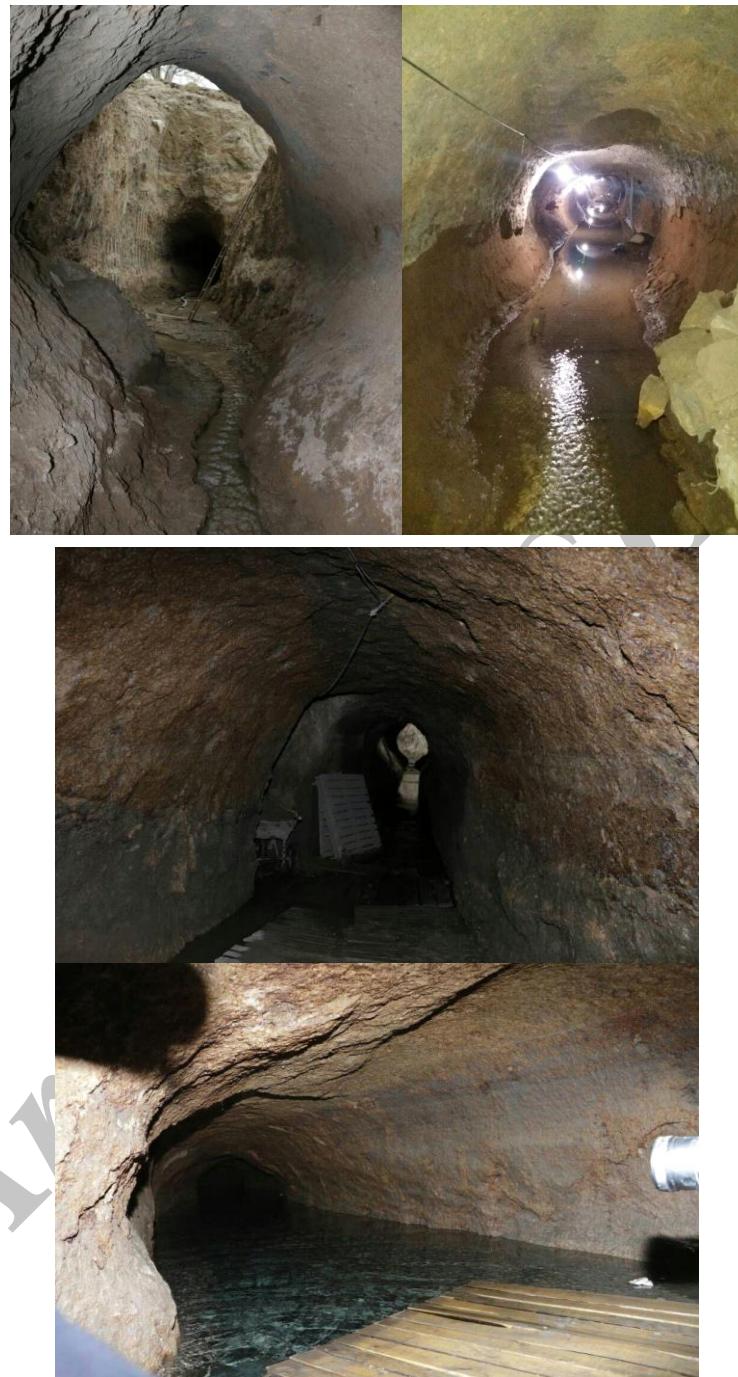
از گذشتگان کسی بدین محل انتساب نداشته ولی در این اواخر منسوب به آنجاست عالم و مجتهد بزرگ شیخ محمدعلی بن ابوالقاسم قاسم آبادی متوفای ۱۳۲۱ قمری در نجف که در آخر عمر در همدان سکونت داشت وی در مسجد محله لیجه میین امامت داشته است. همچنین منسوب به آنست عالم متقدی و فاضل مروج و خلیق حاج شیخ ابوالقاسم قاسم آبادی(صابری همدانی، ۳۰۰/۱۳۷۵)

و بهنظر می‌رسد پیشینه قنات قاسم آباد نیز کمتر از روستا نباشد و شاید یکی دیگر از دلایلی که این قریه به این نام نامگذاری شده وجود همین قنات باشد که واژه «**آب**» معنی مسئول تقسیم آب، در روستاها می‌باشد و قاسم آباد برگرفته و جایی برای تقسیم آب می‌باشد.

در کتاب همدان نامه دکتر پرویز اذکایی آمده که بعد از حمله مغول‌ها، یعنی حدود ۱۵۰۰ سال پیش، ۲ منطقه در همدان شهر تبدیل می‌شود و رونق می‌گیرد. یکی روستای «دیزج» در اطراف «تپه پیسا» و دیگری «قاسم آباد» که «به دهه‌های متمادی تا صد سال رونق خوبی داشته است و به آن «همدان‌نو» می‌گفتند.

نقشه-۱ محدوده‌ی قنات قاسم آباد بر روی نقشه شهر همدان

تصویر-۲ داخل قنات و ابعاد داخلی آن. اردیبهشت. ۹۶ عکاس نگارنده

معماری قنات یا کاریز مختص ایرانیان است و این فناوری زیبا اما پیچیده و پیشرفته بیش از ۳ هزار سال در ایران) کرمان (پیشینه دارد. پیشینه قنات در استان همدان نیز همپای استان‌های کویری است. طاق‌های قوسی که با سنگ درون برخی قنات های تاریخی شهر ایجاد شده نشان از معماری پیشرفته قنات در این خطه دارد . عنوان‌هایی مانند قنات گبری که به دوران پیش از اسلام نسبت داده می‌شود . از معدود قنات‌هایی که به صورت نیمه مخروبه در همدان باقی‌مانده می‌توان به قنات روستای قاسم آباد اشاره کرد .

قنات

فناوری قنات یکی از مسائل مهم و برای در اختیار گرفتن آبهای زیرزمینی یا سطحی در گذشته و امروز نیز در بعضی شهرهای ایران مانند بزد، هنوز نیمی از آب مورد نیاز را تهیه می کند.

فناوری هایی مانند قنات اگر چه از زمانهای قدیم بدست ما رسیده اند، اما به هیچ وجه ناکارآمد نیستند، بلکه بسیار هم کارا و مطابق با نیازهای امروز ماست.

راه پیشرفت هر کشوری از مسیر تکیه بر فرهنگ و تمدن بومی آن کشور طی میشود و کشورهای دیگر نیز به همین شکل عمل می کنند . ما باید با بازسازی این قناتها ، از آنها در آبیاری و کشاورزی و موارد دیگر از جمله گردشگری استفاده کنیم. آبی که از قنات بدست می آید هزینه بسیار کمی دارد و نیز جهت استحصال آب قنات نیاز به پمپ یا وسایل دیگر نیست. حیاط هر کشوری در دوران قدیم و یا در عصر حاضر تا حد زیادی به آب دارد و کشور ما از نظر آبی در تنگتا میباشد.

تصویر ۳- قنات مورد مطالعه منبع (www.google map.com)

قنات (کاریز) چیست ؟

بطور خلاصه میتوان قنات را (مجرای آب (نامید.

تصویر ۴- نمای برش خورده یک قنات

واژه کاریز واژه ای فارسی است و در اصل کهربیز و شاید کهن ریز بوده است. واژه قنات کلمه پارسی معرب شده است. کانک (kanak)، کتس (katas)، یا کت (kat)، کهس (kahas) و شهرها و روستاهایی که در نام آنها از این ریشه ها استفاده شده است، به این گونه اند: کت (خوزستان)، کتوکان (سیستان و بلوچستان)، گلوکان (کهکیلویه و بویر احمد)، فارس (کته تلخ خراسان رضوی)، گیلان (کده کن: کسی که قنات را میکند)، تهران (کنه فارس)، کنه

هر) کرمانشاه . (این اسمی در جنوب غربی آسیا عبارتند از: قونات (Quanat) ، کنانت (canant) ، کونوت (connought) ، کنات (kanat) ، خنات (khad) ، خاد (khanate) ، کنایت (khad) ، قنات (ghannat) ، کاریز (kariz) ، کاه ریز (kahriz) ، کانات (kanat) ، کاراز (karaz) ، کاکوریز (kakoriz) ، کهربیز و چین آو ولز (chain of wells) و در عربستان با این اسمی شناخته میشود : فَلَجْ (falaj) ، آفلَجْ (Aflaj) ، فَلْجْ (felledj) .

قفات خود عربی شده کنات فارسی است که ریشه فعل کندن گرفته شده . جمع «قفات «را» قنوات «گویند) در این نوشтар سعی شده از واژه» قنات ها «استفاده شود که معادل فارسی قنوات است.

گوبler معتقد است که قنات، ابتدا یک فن آبیاری نبوده، بلکه به طور کامل از تکنیک معدن سرچشمه گرفته و منظور از احداث آن جمع آوری آبهای زیر زمینی مزاحم (ze آبهای) به هنگام حفر معدن بوده است. تردیدی نیست که در گستره فرهنگی ایران باز معدن» مس «و روی «موجود در کوه های زاگرس، در جریان هزاره دوم قبل از میلاد مسیح بهره برداری شده است. یکی از موانع اصلی در پیشرفت کار معدنچیان، وجود آب بوده است. تا قبل از اختراع پمپهای مجهز معدنچیان برای خارج کردن آبهای از معدن، تنها یک را داشتند و آن اینکه اگر شبیب زمینی اجازه میداد، دلان هایی برای خارج کردن آبهای مزاحم به فضای آزاد بیرون از معدن حفر میکردند که آب بدون استفاده از هیچ نیروی فنی، از دل معدن به خارج جاری می شده. گوبler معتقد است که ایرانیان نخستین که به کشاورزی اشتغال داشته اند، چون آب رودها، چشمه ها و غیره را مردمان بومی آسیا اشغال کرده و با آن کشاورزی میکردند، سعی کرده اند، با ساکنان بومی در گیری نداشته باشند، و لذا از هر منبع آبی دیگر کشور استفاده کنند. و ترجیح داده اند در جاهای اقامت و کشاورزی کنند که هنوز کسی در آنجا وجود نداشته است. در این اثناء، در بعضی نقاط جوی هایی را دیدند که آب در آن جاری است و این معدن آب ها ثابت و دائمی نیز می باشد. (بهنیا، قنات سازی و قنات داری ص ۱۰ مرکز نشر دانشگاهی)

آب این جوی ها از دهليز یا مجراهای ایجاد شده برای معادن خارج می شود. به احتمال زیاد، گروه های کوچکی از کشاورزان تازه وارد یا ایرانیان نخستین، در این کوهپایه ها برای استفاده از این آب ها سکنی گزینند. و این کوهپایه ها بهترین نقاط برای احداث قنات بوده است. ایرانیان اولیه) تازه واردین به فلات ایران (از فن تخلیه آب معدنچیان) «آکادمی «که ابتدا مورد استفاده تنها معدنی داشته است ، وسیله ای بنیادی برای رفع تیاز خود به آب در فعالیتهای کشاورزی به وجود آورند . به احتمال قوی ابتدا کشاورزان از معدنچیان میخواستند که جوی ها یا منابع آبی دیگری از این نوع در خارج از معدن بر آن ها حفر کنند. حال باید دید از چه زمانی دلایل محکم بر وجود قنات ، وجود دارد و این تکنیک طی قرن ها در حوزه فرهنگی ایران (یعنی مهد نخستین) به چه مرحله ای از رشد رسیده و به دیگر مناطق صادر شده است.

مشهورترین افسانه های قدمی ایران که فردوسی در شاهنامه به نظام آورده است و به نظر می رسد با افسانه هایی از یک قرن جلوتر به زبان عربی از سوی ابو جعفر طبری ایرانی) که در دربار بغداد (نوشته شده، منبع الهام مشترکی داشته اند. این افسانه ها یک سلسله ابداعات تکنیکی و از جمله بهره برداری از معادن و کانالهای آب ضروری برای کشاورزی را به هوشنگ از نخستین پادشاهان سلسله اسطوره ای پیشدادیان نسبت می دهند.

در آغاز هزاره‌ی دوم برخی از اقوام به تسخیر سرزمین ایران مبادرت کردند. مادها مناطق شمال غرب را تحت تصرف خود درآوردند و اکباتان (همدان فعلی)، شهری با هفت دیوار را در قرن هفتم ق. م به عنوان پایتخت خود انتخاب کردند. تسخیر اکباتان به دست پارسی‌ها، سقوط امپراتوری ماد را نشان میدهد.

از ابتدای هزاره‌ی اول قبل از میلاد مسیح، مادها و پارس‌هات تحت تاثیر جمعیت محلی، ابتکار استفاده از اقتات‌ها را در سراسر ایران گسترش دادند. تصرف فلات ایران به وسیله‌ی مادها و پارس‌ها، ایجاد شهرهای با شکوه اکباتان، پاسارگاد، پرسپولیس (که به وسیله‌ی داریوش، اول بنا و یا پیخت هخامنشیان شد (و دی) نزدیک تهران (را به همراه داشت.

قناتها، این دهليزهای زیر زمینی که جذب کنندهٔ آبهای عمیق بوده اند، تا پیش از دوران در منطقهٔ یوهلی (مرند امروزی) (در نزدیکی تبریز و در شمال دریاچه ارومیه وجود داشته‌اند.

اگر قنات ها نبودند هیچ کدام از این شهر ها قادر به ادامه ای حیات و توسعه نبودند. پولیب مورخ یونانی قرن دوم . م، اهمیت دهليزها و تونلهای زیر زمینی، چاه های تهویه و آب انبارها را در نوشته هایش تصدیق می کند. وی، به نقا، از ترسیم خود، سوم سلوک، در مقابله با ارشک دوم، پادشاه اشکانی، در ۲۱۰ ق. م جنین گواهی می دهد

«در واقع ، آب در هیچ جای سطح زمین پدیدار نیست ، هر چند که در کانال کشی های زیر زمینی جریان دارد و مخازنی را تغذیه می کند که محلشان برای افرادی که کشور و سرزمین را نمیشناسند ، ناشناخته است . مردمان این سرزمین ، به قیمت هزینه های گراف و کارهای طاقت فرسا ، آب را از دور دست با حفر کانالهای زیر زمینی هدایت می کنند ، به طوری که امروزه ، کسانی که از این آب ها استفاده می کنند. دیگر از محل آغازین این کانال ها اطلاعی ندارند »

آب و پنداشت ایرانی

آب ، بنیان و واسطه‌ی تمامی زندگانی ها و ماده و عنصر اصلی انسانیت بوده است که بدون آن چادر نشینی و صحراءگردی ، در مدت زمان کوتاهی ، محکوم به مرگ و سوختن با آفتاب بود . بدین سان آبی که این چادر نشینان صحراء گرد در مسیر خویش می یافت ، هم چون موهبتی آسمانی بود . یشت یکی از دلکش ترین یشت های اوستا ، در توصیف آنها میباشد.

در بخش هایی از آبانیشت آمده است:

«می ستاییم آب را که آفریده‌ی اهورامزدا است «

«ستایشگرم آب پاک سود رسان زندگی ساز را ،ستایشگرم آن اردویسور آنها میباشد ،آن نگاهبان شایسته‌ی آب های نیالوده‌ی گیتی را»

آنها میباشد ، آب تطهیر و بارور کننده ای است که به شکل رودخانه ، دریاچه ، دریاها و در جانداران به صورت تراوشا تی نمایان میشود . ولی در توصیف او حرفی از باران آورده نشده ، چرا که ایرانیان باستان ، باران را عامل پیدایش آب نمیدانستند . آنان خدای طوفان را از عوامل اصلی به وجود آمدن آب می شناختند . معابد بسیاری وقف الهه های بزرگ شده بودند.

در اسلام بسیار دور ، اسلام به شکل دیگری آب را در احکام خویش ، به عنوان عنصری تطهیر کننده به کار گرفته بود . در زمان طهارت عبادی یاوضو ، با دقت ، به عنوان عنصری طهیر کننده به کار گرفته بود . سر و صورت ، دست ها و پاها برای پاک کردن رد پاهای زشت و سنگین این دنیا ، شسته میشوند . زیرا آب در درون خود خاصیت پاک کننده و طهارت دارد .

آب به عنوان عنصری مقدس در نظر گرفته میشود و کسی که وضو میگرد با دیدن آب میگوید:

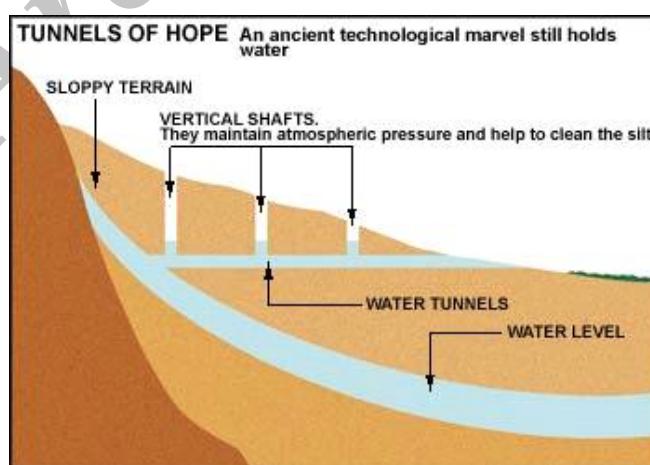
«الحمد لله الذي جعل الماء طهورا»

«حمد و سپاس شایسته‌ی خدایی است که آب را مایه‌ی طهارت و پاکی قرار داد»

«و جعلنا من الماء كل شيء حي»

«واز آب هر چیزی را زنده گردانیدیم»

در ایران باستان آب مقدس بوده و به عقیده زرتشتیان پس آتش مقدس ترین عنصر آب است و ازین رو بارها در اوستا به اهمیت آن اشاره شده است .

قنات انواع برش و نما – تصویر (www.google map.com)

محاسن قنات

سیستم استخراج در قنات طوری است که آب بدون کمک و صرف هزینه فقط با استفاده از نیروی نقل از زمین خارج می‌گردد. آب قنات دائمی است، و در زمان ضروری کشت و کار و در زمان حساس قطع نمی‌شود. طولانی تر بودن عمر قنات. جمع آوری آبهای نفوذی به زمین، تداوم آب دهی، احداث آسانتر.

معایب قنات

در زمینهای هموار و نواحی که آب زیرزمینی شبیب کافی ندارد و نیز زمین‌های خیلی سست و ماسه‌ای امکان حفر قنات نیست. آب قنات به طور دائم جریان دارد و قابل کنترل نیست. روی این اصل، مدام باعث تخلیه آب زیرزمینی می‌شود. در فضولی که آب احتیاج نیست و یا احتیاج به آن خیلی کم است، امکان جلوگیری از جریان و یا کنترل آن وجود ندارد. قنات بخاره اینکه در سفره‌های آب زیرزمینی کم عمق استفاده می‌شود، و این منابع هم غنی نیست و دارای نوسان زیاد است؛ لذا قنات نسبت به تغییرات سطح آب زیرزمینی خیلی حساسیت دارد. قنات نسبت به چاه در مقابل سیل و زلزله و مانند آینها آسیب پذیر است و خرابی در قنات به طوری است که رونق دادن دوباره آنها یا ممکن نیست، و یا از لحاظ اقتصادی به صرفه نیست.

تصویر-۶ داخل قنات و ابعاد داخلی آن. اردیبهشت. ۹۶ عکاس نگارنده

روند توسعه قنات در ایران

مرحله اساسی توسعه قنات در ایران پس از مهاجرت اقوام پارس و ماد به فلات ایران صورت گرفت. با روی کار آمدن هخامنشیان) در قرن ۶ تا ۴ قبل از میلاد (مناطق مسکونی فلات ایران که بصورت پراکنده و محدود به مناطقی واقع در حاشیه چشممه‌ها و رودخانه‌ها بودند، به سرعت گسترش یافتند.

هخامنشیان به یاری قنات ایجاد شهرهای با شکوهی چون اکباتان) همدان (، پاسارگاد، تخت جمشید و راگس یا راجس (ری) پرداختند. قدرت مرکزی در امپراتوری هخامنشی توسعهٔ قنات‌ها و رواج کشاورزی را مهمترین برنامهٔ خود قرار داد، و با اعطای حق برداری از زمینهای بایر بدون پرداخت هیچ گونه وجهی، حداقل برای ۵ نسل به کسانی که در این زمینهای قنات می‌ساختند، مردم را تشویق به حفر قنات و کشاورزی می‌نمود. به این ترتیب قنات‌ها زیر بنای تکنیکی) وسیله‌ای برای به دست آوردن آب (، اقتصادی) افزایش کشاورزی و آبادانی و جذب و اسکان جمعیت (در امپراتوری هخامنشی بودند و موجب دوام و توسعه این امپراتوری بزرگ شدند.

پس از انقراض هخامنشیان توسط اسکندریان، توسعه قنات در دوران حکومت اسکندریان به شدت دچار افول شد اسکندریان اقوام پارت بودند و پارت‌ها کوچ نشین بودند، به همین علت هیچ گونه آشنایی با کشاورزی نداشتند، بنا براین به اهمیت قنات پی نبردند و در دوره‌ی حکومتی آنها علاوه بر آنکه هیچ گونه قناتی حفر نشد، بسیاری از قنات‌های ایران تخریب شده و از بین

رفتند . و ایران دوباره به سرزمینی خشک تبدیل شد . با روی کار آمدن ساسانیان و از سرگیری زندگی یکجا نشینی ،دوباره قنات مورد توجه قرار گرفت و دوباره مبنای توسعه شهرهای ساسانی قرار گرفت ؛و تا حدودی خسارات ناشی از حکومت اسکندریان جبران گشت. اما در این دوره قنات نتوانست همچون دوران هخامنشیان توسعه یابد، و آثار کم توجهی اسکندریان در عدم رشد قنات نمایان بود.

بعد از ورود اسلام و با اینکه تغییرات زیادی در امور قلمروی ایران صورت گرفت اما بنظر میرسد بعضی از عناصر ساختاری، اقتصادی پایه از ظهور تازه رسیده ها صدمه چندانی ندیده اند ، و این در مورد قناتها نیز مصدق دارد. در قرن نهم میلادی اولین کتاب در مورد قنات به نام «القانی» تدوین شد. مردم با استفاده ازین کتاب تا قرن یازدهم قناتهای زیادی حفر کردند. کتاب «القانی» بیش از هر چیز یک رساله حقوقی بود و به مبانی تکنیکی قنات کمتر توجه داشت. در قرن یازدهم میلادی مهمترین و کاملترین کتاب در مورد مسائل تکنیکی قنات را) ابویکر محمد بن حسن الکرجی با عنوان رساله آبهای زیر زمینی کرجی (نوشته شد.

اما از آنجا که این کتاب به زبان عربی) زبان علمی اسلامی (نوشته شده بود ، متأسفانه برای مردم عادی آن زمان قابل استفاده نبود. بطور کلی میتوان گفت که از قرن یازدهم تا اواسط قرن هجدهم میلادی قنات داری رشد خوب و تقریباً یکنواختی بوده است . البته به موازات زمان ها و دوران جنگ یا صلح ، تخریب یا بازسازی قنات ها به صورت متواتی انجام می گرفته است. در اوایل قرن هجدهم که با انفراض سلسه ای صفویان و تسخیر ایران توسط افغان ها همراه بود ، به خاطر آشوب و بی سروسامانی موجود در آن زمان وضعیت قنات با یک افت شدید مواجه شد . در اوایل قرن نوزدهم میلادی با روی کار آمدن سلسه ای قاجاریه توسط آقا محمدخان قاجار ، تغییرات بنیادی در رابطه با بازسازی قنات صورت گرفت.

یکی از نخستین تدبیری که این تجدید حیات را آسان کرد ، انتخاب تهران به عنوان پایتخت جدید ایران بود. تهران در آن زمان دارای ده هزار نفر جمعیت بود و این در حالی بود که همدان با پنجاه هزار نفر و اصفهان با دویست هزار نفر جمعیت ، بزرگترین شهرهای ایران بودند. البته گسترش قناتها تنها به تهران محدود نشد ، بلکه با تقسیم کشور بین مقامات عالی و شاهزادگان قناتهای متعددی در محل زندگی آنها حفر شد. به علاوه حکومت با تشویق مردم ، کسانی را که توانایی مالی جهت حفر قنات داشتند و به آبادانی زمینهای بایر به وسیله قنات می پرداختند ، از پرداخت مالیات معاف می کرد و حق مالکیت انها را به رسمیت میشناخت.

سرانجام با روی کار آمدن نظام پهلوی و با توجه به تمایلات این رژیم بر مذنبیه کردن تجهیزات کشور از جمله در زمینه آب کشور به سوی فنون جدید روی آورد. و از سیاست سد سازی برای تهیه آب و انرژی شهرها استفاده کرد. اما به زودی بعضی الزامات جغرافیایی ثابت کرد که نمیتوان از مزایای فنون قدیم چشم پوشی کرد . در واقع واحد های بهره برداری از آبهای زیر زمینی در ایران با توجه به ضعف پوشش گیاهی ، بیشتر برای نفوذ آب به داخل زمین مناسب است. تا جاری شدن بر سطح زمین و پر کردن دریاچه های پشت سدها به علاوه آب این منابع برخلاف دریاچه های پشت سدها تبخیر نمیشود. و این ثابت کرد هنوز هم وجود قنات برای کشور لازم است. به این ترتیب هنوز زمان مرگ قنات ها در ایران فرا نرسیده است و همیشه امکان بهره برداری از این منابع عظیم زیر زمینی وجود دارد. و از آنجا که ایران کشوری کم آب است ، این منابع ثروتی عظیم محسوب می شوند .

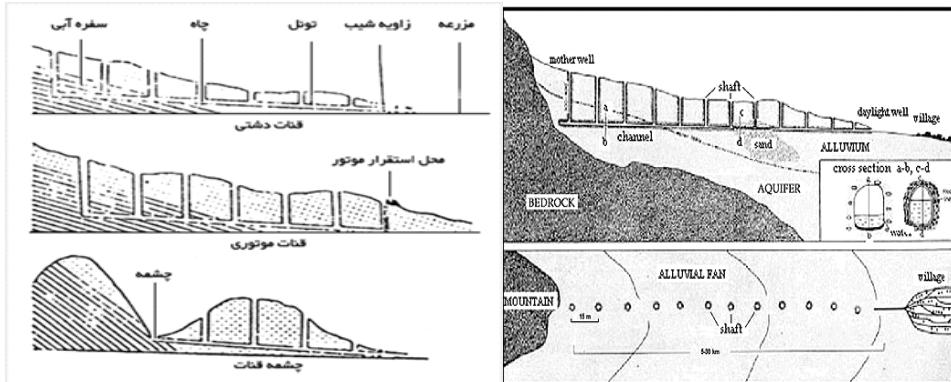
پژوهشگران به اتفاق معتقدند که بهره برداری از قنات ابتدا در ایران صورت گرفته و در دوره هخامنشی توسط ایرانیان به عمان یمن و شاخ آفریقا نیز راه یافت. سپس مسلمانان آن را به اسپانیا برندند . مهمترین و قدیمیترین کاریز در ایران ، افغانستان و تاجیکستان وجود دارد. در حال حاضر ۳۴ کشور جهان قنات وجود دارد ولی چهل هزار قنات فعل موجود در ایران چند برابر بیشتر از مجموع قنات ها در سایر کشورهای جهان است.

قنات در دوران هخامنشی

شهر راگس با راجس (ری) در چند کیلومتری شهر ری کنونی یکی از پرجمعیت ترین شهر ها در امپراتوری هخامنشیان بود. و شهرهای دیگر مانند اکباتان) همدان (و پاسارگاد همگی با استفاده از سیستم قنات توانستند آب خود را تهیه کنند ، و به حیات خود ادامه دهند.

استان همدان از دوهزار و ۲۲۷ رشته قنات شناسنامه دار برخوردار است . شناسایی قناتها در همدان و در شهرستانهای اطراف در سال ۱۳۸۸ انجام شده. شهرستان ملایر با ۶۲۲ رشته قنات دارای بیشترین قنات های استان است. کوچکترین قناتهای استان ۱۰۰ الی ۲۰۰ متر و بزرگترین قناتها نیز به ۳ کیلومتر طول میرسد . میزان آب دهی سالیانه این قناتها حدود ۲۰۰ میلیون متر مکعب است. با لایروبی قنوات، میزان آبدی از ۱۵۱ متر مکعب بر ثانیه به ۲۱۰ متر مکعب در ثانیه افزایش می یابد. نو سازی قنات ها و تهیی آب از این روش سرمایه گذاری برای نسل های آینده است. و علاوه بر آن با لایروبی قنات و احیای آن میتوان به آب پایدار و مطمئن دست یافت.

قنات یک اختراع ایرانی است که با وضعیت اقلیم و طبیعت ایران هم آهنگ است.

تصویر - ۷ نما و برش انواع قنات. (www.google map.com)

قنات قاسم آباد با توجه به نوع جنس زمین که از نوع کوهستانی میباشد دارای پیرامونی از جنس سنگ و خاک متراکم و در مناطقی خاک با جنس رسی میباشد . وجود مجاری بسیار بزرگ در دل زمین بطوری که چند نفر هم زمان میتوانند در کنار هم عبور نمایند . عمق این قنات از سطح زمین به طور متوسط بین ۱۰ تا ۱۶ متر میباشد و با توجه با اینکه فاصله کمی با مرکز شهر دارد و از کنار قنات جاده ای میکند که دسترسی به آن را تسهیل میبخشد.

وجود اراضی موقوفی یکی دیگر از مزیتهای قنات قاسم آباد میباشد که به جایگزاری و استفاده بهینه جهت کاربری های مرتبط کمک شایانی خواهد کرد . اموزه مجموعه قنات با تغییر کاربری به یک شهر زیرزمینی شفگفت انگیز بدل خواهد شد و با طراحی و ایجاد فضاهایی با کاربری های جدید از جمله محلی برای پیاده روی ، آب درمانی ، پذیرایی ، موزه و غیره ... در دل زمین و در کناری مجرای آب ضمن حفظ بافت تاریخی به گسترش و شناساندن فرهنگ بومی قاسم آباد به بازیگردانی نمود . و با این گونه اقدامات قنات دارای ارزش افزوده جدیدی میگردد ، ایجاد کاربری های متنوع در قناتها میتواند به توسعه پایدار شهر یا روستا کمک شایانی نماید.

مشخصات دیگر قنات قاسم آباد:

تعداد میله ها: ۱۸۰ میله

عمق مادر چاه ۲۶ متر

آبدی فعلی ۱ : متر مکعب در ثانیه

تعداد مالکین و شاریین ۴۰۰ : خانوار (کشاورزان قاسم آبادی)

سطح زیر کشت باغی قنات: حدود ۵۰ هکتار

سطح زیر کشت زراعی حدود ۲۰۰ هکتار

مفهوم توسعه پایدار

به دنبال ناموزونی در رشد کشورها و ایجاد مسائل و مشکلات فراوان از جمله فقر، بیکاری، شکاف طبقاتی، نابودی منافع طبیعی کره زمین، آلودگی های متعدد زیست محیطی و ... علت رویکرد به توسعه در بعد تنها اقتصادی و چشم پوشی از دیگر ابعاد مساله، از جمله بعد اجتماعی - فرهنگی و زیست محیطی در دهه های پایانی سده بیستم، اصطلاحی جامع تر با عنوان توسعه پایدار مطرح شد. این اصطلاح در واقع، عنصر اصلی راهکار ۲۱ است. سندی چهل فصلی که در نشست سران کشورهای جهان در ریودو ژانیرو پایخت برزیل مورد پذیرش کشورها قرار گرفت.

توسعه پایدار توسعه ای است که آن تدارک پیوسته نیازهای اساسی و رضایتمندی افراد همراه با افزایش کیفیت زندگی به دست آید. ان روبرت

توسعه پایدار، پیشنهادهایی است که در دروس اکولوژی می‌تواند مطرح شود و می‌باشد در فرایندهای اقتصادی مورد توجه قرار گیرد. جی کومر

نیازهای نسل کنونی بی کاهش توانایی های نسل های آینده در بر آوردن نیازهایشان به دست آید. کمیسیون برانتلند در امر توسعه پایدار، تدارک حداقل نیازهای اساسی برای همگان، نگهداری، همبستگی و انسجام اکولوژیک، یکپارچگی حفاظت محیطی، سازگاری و همبستگی میان جوامع، پافشاری بر همه نسل ها و درون نسل هل و بین گونه ها و توجه به اخلاق، بسیار مهم است. این گونه توسعه ابعاد گوناگون اقتصادی، اجتماعی- فرهنگی و محیطی دارد که باید در ارتباط با هم مورد توجه قرار گیرد.

اهداف توسعه پایدار

هدف اولیه توسعه پایدار تأمین نیازهای اساسی جامعه و گسترش فرصتهای برای کیفیت بهتر زندگی است . (WCED ۱۹۸۷) برای دستیابی به این هدف ، سیستم اقتصادی باید قادر به تأمین منابع و دانش فنی باشد . ساختار اجتماعی باید که حل کشمکش ها و تضاد ها را تسهیل کند. توسعه پایدار یک فرایند ایستادنیست ، بلکه باید به طور پیوسته به نیازهای جدید توسعه پاسخ دهد و قابل انعطاف و سازگار باشد . شرایط اساسی برای توسعه پایدار در نظر گرفتن افراد و گروه های دارای نفع در این روند است. (Carter and Darlow ۱۹۹۷).

توسعه پایدار موفق نخواهد شد ، مگر این که افراد و گروه های دارای نفع ، امکان مشارکت در فرآیند تصمیم سازی را داشته باشد (Haider and Hunt ۲۰۰۱-۱۹۸۷). افزایش مشارکت عمومی میتواند برابری در تخصیص منابع را تسهیل کند (WCED ۱۹۸۷).

نیاز به گردشگری پایدار

توسعه پایدار به عنوان یک هدف جهانی در سال ۱۹۸۷ توسط هیئت بین المللی تغییرات اقلیمی سازمان ملل مطرح شد و نیاز همه صنایع را به توسعه اقدامات و اصول بر پایه اصول بر پایه اصول توسعه پایدار را در نظر بگیرد. سازمان جهانی گردشگری، همراه با سایر محققان ، بر اهمیت توسعه پایدار در صنعت گردشگری تاکید دارد.

WCED = ملل سازمان اقلیمی تغییرات المللی بین هیئت

(sustainable development)-۱

گان (Gunn ۱۹۹۴) در زمینه نیاز به گردشگری پایدار، اظهار داشت : هیچ شکل دیگری از توسعه چنین ابعاد و پیامدهایی مانند گردشگری ندارد. گردشگری قابلیت تاثیر گذاری مثبت و منفی بر ابعاد مختلف یک جامعه را دارد. مک کول (MC Cool ۱۹۹۵) بسیاری از تصمیم ها در گردشگری برگشت ناپذیر است ، به علت این که گاهی اوقات جوامع ویژگی های جذاب و متمایز خود را برای گردشگران و قابلیت خود را برای رقابت در یک بازار در حال گسترش و رقابتی از دست می دهند .

توسعه گردشگری پایدار

گسترش و حفاظت از منابع طبیعی پایه برای برآورد نیازهای نسل فعلی و آتی نگهداری و گسترش توان حاصلخیزی و قدرت تولید منابع پایه حفظ تنوع زیست محیطی و اجتناب از ایجاد تغییرات نامطلوب اعم از فرهنگی، اجتماعی، انسانی، طبیعی و اقتصادی پیگیری برابری بین نسل و درون نسلی و اولویت بخشی به توسعه منابع انسانی نگهداری و حفاظت از میراث فرهنگی، اجتماعی (شریف زاده و مراد نژادی ۱۳۸۱: ۵۵) در مجموع، پایداری به عنوان بخش اساسی ایدئولوژی نظم نوین جهانی شناخته شده و همه روندها و گرایشها با آن مرتبط است. در زمینه گردشگری، اصطلاح (پایداری) توسط بسیاری برای دادن وجه اخلاقی و اعتبار (سیز) به فعالیتهای گردشگران استفاده شده است.

Rees (Rees) به نقل از گان میگوید: توسعه پایدار محلی، تغییر اجتماعی-اقتصادی مثبتی است که نظام‌های فرهنگی، اجتماعی و بوم شناختی جامعه محلی را تحت تاثیر و تغییر اساسی قرار می‌دهد و تحقیق موفقیت آمیز آن به فرایندهای منسجم سیاسی، برنامه‌ریزی، مدیریتی، پایش و یادگیری اجتماعی، نیازمند است.

گردشگری

امروزه گردشگری بزرگترین و متنوع ترین صنعت دنیا به حساب می‌آید و با ۲۰۰ میلیون نفر شاغل، گردش مالی سالانه آن به حدود ۴/۵ تریلیون دلار میرسد. به بیان دیگر، این فعالیت ۸٪ کل اشتغال جهانی را به خود اختصاص میدهد. رشد شتابان گردشگری، به ویژه در دهه‌های ۶۰ تا ۸۰ میلادی، با شکل‌گیری و گسترش جهانی حفاظت از محیط زیست همراه شد و مفهوم توسعه پایدار در تمامی عرصه‌های اقتصادی که ناظر بر رعایت ملاحظات زیست محیطی در امر توسعه است، پدیدار شد. به همین دلیل، رویکرد پایداری، محور برنامه‌های توسعه گردشگری را تشکیل میدهد. گردشگری روتایی یکی از شاخه‌های صنعت گردشگری است، که با توجه به ظرفیتهای طبیعی و فرهنگی موجود در روستاهای میتواند نقش مهمی در تجدید حیات روستاهای ایجاد اشتغال و درآمد برای روستاییان، حفاظت از میراث طبیعی، تاریخی و فرهنگی و در نهایت توسعه یکپارچه و پایدار روستایی داشته باشد. تغییرات سریع در نواحی روستایی از یکطرف و توجه به گردشگری به عنوان یک عنصر کلیدی در توسعه و احیای نواحی روستایی از طرف دیگر، نیاز به درک اساسی گردشگری روستایی را بیشتر کرده است.

زمین گردشگری (Geotourism):

نوعی گردشگری که ویژگی جغرافیایی یک کمان را حفظ کرده و یا ارتقاء میدهد. مفهوم زمین شامل محیط زیست، میراث و زیبا شناسی است. هم چنین گردشگری متنکی بر جاذبه‌های زمین شناسی و ژئومرفلوژی نیز در این دسته جای می‌گیرند.

منابع و جاذبه‌های طبیعی

عوامل طبیعی همچون ساخت توبوگرافیک، شرایط اقلیمی، وضعیت منابع آب، پوشش گیاهی و حیاط وحشی از مهمترین عواملی است که به چشم اندازهای طبیعی، شکل مجزا و مختص به خود می‌بخشد. کوه و کوهستان، دره، دشت، غار، رودخانه، چشمه، آبشار، دریا و ساحل، دریاچه و تالاب، پوشش گیاهی و حیات وحش در زمرة جاذبه‌های طبیعی منابع تفرجگاهی محسوب می‌شوند (دانه کار، ۱۳۸۵).

اهداف اکو توریسم

- اعتلای هویت بالقوه طبیعی و فرهنگی سرزمین‌ها و کشف غنای زیبایی بصری و حفاظت از آنها.
- درآمدزایی جایگزین برای مردم روستایی میزبان از راه اشتغال، از جمله به عنوان راهنمای، کرایه مسکن و اسب، اداره رستوران، فروش تولیدات کشاورزی و دیگر مایحتاج، فروش صنایع دستی و هنری.

- تشویق به سرمایه‌گذاری در زمینهای کوهستانی دور افتاده، محرومیت زدایی و فقر زدایی از مردم و جوامع محلی و روستاهای.
- ایجاد زیر ساختها، توسعه ارتباطات و امکان دسترسی به اطلاعات برای مردم و جوامع محلی و روستاهای محروم.

ارکان اصلی اکوتوریسم:

- استفاده پایدار از تنوع زیستی و منابع طبیعی
- به حداقل رساندن تاثیرگذاری بر محیط زیست طبیعی و فضاهای اجتماعی - فرهنگی، به ویژه از نظرات تغییرات آب و هوا، مصرف انرژی و فرهنگ سازی
- مشارکت موثر و کامل تمامی طرفهای دارای نفع، به ویژه اجتماع‌های محلی و اهالی بومی.
- افزایش آگاهی و آموزش زیست محیطی
- منافع اقتصادی پایدار برای همه فعالان این عرصه

گردشگری روستایی

گردشگری روستایی یکی از انواع گردشگری است که با بسیاری از الگوهای دیگر گردشگری پیوند دارد. ولی وجه مشخصه‌آن استقرار در نواحی روستایی است. این نوع گردشگری در برخی از کشورها به صورت یک بخش جداگانه گسترش یافته است. در این راستا مفهوم، قلمرو و انواع گردشگری روستایی بررسی می‌شود.

گردشگری روستایی یا گردشگری محلی- روستایی :

این نوع گردشگری که می‌تواند شامل اردو زدن، اقامت در منازل اجاره‌ای، گشت و شکار در حیات وحش، بازاریابی صنایع دستی، جشنواره‌های فرهنگی، ورزشی‌های ماجراجویانه، راه پیمایی، بازدید از مکانهای تاریخی، جشنواره‌های موسیقی و در واقع هر گونه فعالیت تفریحی ممکن در نواحی روستایی است.

انواع تقاضا برای منابع روستایی

جاده‌ها و راه آهن	استفاده‌ی نظامی	منابع روستایی	فعالیتهای معدنی	کشاورزی
جنگلداری				مسکن
		حافظت: پارکهای ملی و ذخیره گاه‌های طبیعت	تحفظ: پارکهای ملی و ذخیره گاه‌های طبیعت	گردشگری و فراغت
تامین آب				تولید و انتقال انرژی

Source : sharply R . and Julia ۱۹۹۷:۳۰

منابع گردشگری اجتماع محلی

میراث فرهنگی	جاده‌های صنعتی	جاده‌های فرهنگی
جاده‌های قومی	منابع اجتماع محلی	فعالیتهای روزمره
مناسبتهای ویژه		سرگرمی
خصوصیات ناحیه‌ای	ویژگیهای طبیعی	تسهیلات تفریحی

Source : jamieson W . ۲۰۰۶,۵

پدیده‌های آبی در نواحی روستایی کشور مانند چاهها، قنات‌ها و رودخانه‌ها نیز می‌تواند منبعی برای گردشگری باشد. وجود ۳۳۶۹۱ رشته قنات در کشور قلمرو و بعد این منبع را برای گردشگری در نواحی روستایی نشان میدهد.

نتیجه گیری

برای زنده کردن ، بازسازی و بهره برداری دوباره از قنات‌ها، چینی‌ها تجربیات خوبی بدست آورده‌اند. سیستم قنات سازی از ایران وارد چین شده است، ولی آنها در حال حاضر به شیوه‌ای بسیار کار آمد ، بهینه و علمی از قنات‌های خود استفاده می‌کنند. در حال حاضر از آب قنات جهت آبیاری در زمینهای کشاورزی استفاده می‌شود و از قنات‌های خشک نیز می‌توان استفاده هاو بهره‌های بسیاری از جمله آن گردشگری و یا پرورش قارچ داشته باشیم . با توجه به اینکه تجربه ایجاد سایت گردشگری قنات را برای نخستین بار در غرب کشور آغاز خواهد شد و این طرح تا حد زیادی مورد استقبال گردشگران واقع خواهد گرفت . هر چند که پاسخ دقیق به این نیاز باید به زمان بعد از مطالعه طرح موکول شود اما آنچه مسلم است همگام با توسعه زیرساخت‌های گردشگری باید در جستجوی ظرفیت‌ها و جاذبه‌های بیشتری برای رونق گردشگری کشور بود . از آنجا که آب منشأ بسیاری از تمدن‌های شناخته‌شده تاریخ است، قنات را می‌توان در زمرة کهن‌ترین دستاوردهای تکنیکی جوامع بشری به حساب آورد .

معرفی این جلوه تاریخی به گردشگران، می‌تواند مقدم بر همه جنبه‌های تمدنی و تاریخی کشور باشد چراکه قنات و سایر سازه‌های آبی مرتبط، مبنای تمدن و ساختارهای اجتماعی و اقتصادی جوامع بشری در سده‌های گذشته بوده‌اند. دکتر علی‌اصغر سمساریزدی، مدیر مرکز بین‌المللی قنات و سازه‌های آبی در ایران و مولف کتاب قنات زارچ پس از بازدید قنات‌آباد می‌گوید: «بدلیل اینکه در کوهپایه، سطح آب چندان پایین نرفته و کاهش پیدا نکرده . این قنات یکی از بهترین قنات‌هایی است که می‌تواند بدین‌منظور مورد استفاده قرار گیرد؛ معیر بزرگی دارد، آمد و شد با سهولت صورت می‌گیرد و دسترسی به آن هم نسبت به قنات‌های کویری آسان‌تر است قنات قاسم آباد، به عنوان اولین سایت گردشگری زیر زمینی در شهر همدان با قابلیت‌های قدمت، نوآوری و دسترسی دارای جذابیت زیادی در خصوص ایرانگردی و جهانگردی است و می‌توان با این سازی مجازی داخل قنات جهت سهولت رفت و آمد گردشگران و ایجاد فضاهای نشیمن و یا نمایشگاهی مکان جذابی برای آنها فراهم نمود .

انسان معمولاً درخصوص کنش‌های خود، بحسب رابطه سود و زیان عمل می‌کند بنابراین کوتاه‌فکری محض است اگر صرفاً به احیای قنات بهمنظور تأمین آب برای کشاورزی بیندیشیم. اگر اینطور عمل کنیم این روستا همانند تعدادی از روستاهای هم اکنون تبدیل به حاشیه شهر شده‌اند خواهد شد و تمام پتانسیل‌های فرهنگی و تاریخی خود را از دست خواهد داد؛ بنابراین امروز باید در صدد استفاده از پتانسیل‌های اقتصادی در حوزه گردشگری قنات باشیم.

و در خاتمه جا دارد مراتب سپاس خود را از جناب آقای دکتر علی ابوالقاسمی ، دکتر پرویز اذکایی ، اهالی و پیشکسوتان قنات داری روستای قاسم آباد بخاطر حمایت از این طرح و مشاوره‌های بسیار ارزشمندی که برای نگارش بهتر این مقاله داشته اند رو تقدیم می‌دارم.

منابع

۱. ارشیو اسناد خاقانی عثمانی
۲. سیل نامه تصحیح حسینقلی پور
۳. ابن فقیه، البلدان
۴. اذکایی، پرویز، (۱۳۸۰) همدان نامه، همدان: نشر مادستان.
۵. راوندی، محمدبن علی بن سلیمان .(۱۳۳۳) راحه الصدور و آیه السرور، به سعی و تصحیح محمد اقبال، به انضمام حواشی و فهارس با تصحیحات لازم مجتبی مینوی، تهران :انتشارات امیرکبیر.
۶. صابری همدانی، احمد. (۱۳۷۵) تاریخ مفصل همدان، همدان: عین القضاط همدانی .جلد اول.
۷. اذکایی، پرویز(۱۳۸۴)، مزارات همدان، شماره ۵۱
۸. کسری، احمد(۱۳۳۵)، نامهای شهرها و دیه های ایران، تهران: موسسه مطبوعاتی شرق.
۹. کیهان، مسعود،(۱۳۱۱) ، جغرافیای مفصل ایران، تهران :انتشارات دانشگاه تهران
۱۰. گروسین، هادی .(۱۳۸۴) زراومند، همدان: سپهر دانش.
۱۱. مستوفی، حمدالله .(۱۳۲۶) نزهه القلوب، تصحیح محمدبیبر سیاقی، تهران :کتابخانه طهوری.
۱۲. مژگان سیاوشی .(۱۳۹۴) قنات . نشر یزدا و گروه نشریات چاپ اول
۱۳. الن روبرت. (۱۹۸۰). «allen Robert» شیوه نجات زمین
۱۴. جی کومر . (۱۹۷۹) Commer (j) در جستجوی جامعه پایدار
۱۵. کمیسیون برانت لند(brundtland Commission) ، توسعه پایدار
۱۶. دکتر محمدرضا رضوانی. (۱۳۸۷). توسعه گردشگری روستایی (پایداری) عضو هیات علمی دانشگاه تهران پاییز
۱۷. بهنیا ، عبدالکریم (۱۳۶۷) قنات سازی و قنات داری ۱ ، مرکز نشر دانشگاهی
۱۸. عجم ، محمد . (۱۳۸۳) مقاله قنات میراث فرهنگی علمی ایرانیان. دومنین همایش ملی قنات ایران
۱۹. کورس ، غلامرضا . (۱۳۵۰) قنات یا کهربیز.
۲۰. پاپلی بزدی. محمد حسین .(۱۳۷۹). قنات قصبه ی گناباد یک اسطوره
۲۱. رحیمی ، حسین . مومنی ، جواد. (نقش قنات در توسعه پایدار نواحی خشک و نیمه خشک ایران) . علوم سیاسی، اطلاعات سیاسی ، اقتصادی : خرداد و تیر ۱۳۸۳ شماره ۲۰۱ و ۲۰۲
۲۲. کردوانی ، پرویز) ایران خواستگاه قنات و منشاء گسترش آن در جهان(پژوهش های جغرافیایی: مهر ۱۳۷۷ شماره ۳۵
۲۳. قصابیان ، محمد رضا (قنات سناباد در گذر تاریخ. (علوم قرآن و حدیث :مشکوک. بهار ۱۳۸۲ شماره ۷۸. علمی ترویجی. از ۱۳۲۱ تا ۱۳۲۲)
۲۴. جلیلی پروانه ، زهرا . (۱۳۸۷). اولویت بندی نیازهای توسعه ای روستاییاناز دیدگاه شورای اسلامی روستا و مردم روستا نمونه موردی دهستان بخش مرکزی شهرستان فردوس .پایان نامه ی دوره کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس
۲۵. مهدوی ، مسعود. (۱۳۸۰) مقدمه ای بر جغرافیای روستایی ایران. انتشارات سمت
۲۶. امامی، منوچهر. (۱۳۸۵) روستا زیستی در ایران- ارائه راهبردها-سیاستها، موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور
۲۷. چیذری، محمد و دیگران (۱۳۸۴) توریسم روستایی منبع درآمدبیرونی روستائیان ، دهیاریها. شماره شانزدهم ، ص- ۱۶، ۲۳، سازمان شهرداریهای کشور.